

له بلاو كراوه كانی مائپهړی بههشت

چل فرموده‌ی ناوازه‌و

ناسان

سه‌بارت به فزل و خویندنی

قورئان

أحمد بن عبدالرزاق بن محمد آل إبراهيم العنقري

وهرگیرانی

پشتیوان چه‌سه‌ن که‌ره‌م

مائپهړی بههشت

ba8.org

مائپهړنکی نیسلا می زانستی په‌روه‌رده‌یی یه و له پیناو بلاو‌کردنه‌وه‌ی نه‌و نیسلا‌مه‌یه که سه‌له‌فی
صانح - پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاو‌ه‌لانی (رضی الله عنهم) له‌سه‌ری بوون -
وه‌سه‌ر به هیچ گروپ و لایه‌نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتتە بۇلۇ دەكەتەۋە كە دەپنە ھۇي:

۱. شارەزاكردىنى موسۇلمانان و پەرۋەردە كوردنيان لەسەر رىگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبىي بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەى ئىسلام، كە برىتىيە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتىنى پېشىين و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كوردنەۋەى بېروباۋەر و رەۋشتى موسۇلمانان، لە دياردەكانى شيرك و كوفر و تاوان.

۳. پاللاۋتن و تەصفىيە كوردنى ئاينى ئىسلام لە بېدە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كوردنەۋەى موسۇلمانان لە شوپنەۋارى خراپى رېۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كوردنى براپەتىيەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جېگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتىن و كەمكردنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حېزبى.

ئامانجىمان:

ئاشنا كوردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروست كوردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتىن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پېرۇز و سوننەتى صەحيح و ئاشكرا كوردنى ئەو شتانەى كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نېۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بېروباۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بىكەيت ، وتەۋفيقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇفتارىكى جوان وچاك بەو شېۋەيەيى كەخۇت لېي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشەکی نووسەر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وآله وصحبه
أجمعين...

أما بعد:

خوینەری بەرپێز ئەم کتیبەى بەردەست و دیدەت بریتىيە لە دەقى چل فەرموودەى
صحیح کە کۆمکردوونەتەو پەيوەست بە فەزل و ئەحکام و ئادابى قورئان. وە لەم
کارەشدا بەپێى توانا هەوڵم داو و سووربوومە لەسەر ئەوێ کە فەرموودەى
دابنیم و بنووسم کە وشەو گوزارشتەکەى سانا و سادە بێت بۆ تیگەيشتن و بۆ ئەوێ
لەبەريش بکریت و کردەوێ پێى بکریت و سوودى هەبێت.

جا ئەوێ وردبێتەو و بپرکاتەو ئەو فەرموودانەى کە لە پینگەمبەرى خواو
هاتوون ﷺ سەبارەت بە قورئان و فەزلەکانى، ئەوێ بە روونى بۆ دەردەکەوێت کە
تایبەت نین تەنها بە ئەبەرکردنى قورئان و جوان خویندەوێ و دەنگخۆشى تییدا،
بەلکە ئەوێ بە تیپرامانەو فەرموودەکان دەخوینێتەو دەگاتە ئەو راستیەى کە
فەرموودەکان هاتوون بەمەبەستى هاندانى موسلمان بۆ خویندنى ئەو زانستەى

کە لە قورئاندا یە و کردەوێ پێکردنی و خوێندنەوێ و لەبەرکردنی و بانگەواز بۆ کردنیشی.

وێ لە کۆتاییدا داوا لە برا و خوشکەکانم دەکەم بۆ دەستگرتن و پەڕیوەست بوون بە قورئان و سوننەتی صحیحەوێ و کارپێکردنیان بە رۆڵەت و ناخەوێ، و وازەهێنان و دوورکەوتنەوێ لە هەموو ئەوانەوێ پێچەوانەو دژیانن لە بیدعە و سەرپێچی و کەمتەرەوێ.

وێ جێی خۆیەتی ئاماژە بۆ ئەوێ بکەم کە ئەم کتێبە پۆلێن کراوە بۆ چەند بەشێک بەم شێوەیەوێ خوارەوێ:

بەشی یەکەم: ئەو فەرموودانەوێ هاتوون سەبارەت بە فەزڵی خوێندنەوێ قورئان. بەشی دووەم: ئەو فەرموودانەوێ هاتوون سەبارەت بە ئاداب و ئەحکامەکانی قورئان.

بەشی سێیەم: ئەو فەرموودانەوێ هاتوون سەبارەت بە فەزڵی لەبەرکردنی قورئان و پاداشتی خاوەنەکانیان.

بەشی چوارەم: ئەو فەرموودانەوێ هاتوون سەبارەت بە پێداچوونەوێ لەبەرکردنی قورئان و وابەستەبوون پێیەوێ.

بەشى پینجەم: ئەو فەرموودانەى ھاتوون سەبارەت بە رېگەدان بە دەنگۆشکردن
لە کاتی خویندنى قورئاندا.

بەشى شەشەم: ئەو فەرموودانەى ھاتوون سەبارەت بە ئیخلاص و پالفتەکردنى
کاروکردهوکان تەنھا بۆ خوا.

بەشى ھەوتەم: ئەو فەرموودانەى ھاتوون سەبارەت بە فەزلى ھەندیک لە
سورەتەکان.

لە کۆتاییدا داواکارم لە خواى میهرەبان کە سەرکەوتووم بکات و کارئاسانیم بۆ
بکات بۆ ووتنى ھەق و بەردەوام بوون لە سەرى و ئیخلاصم پى ببه خشیت لە گوشتارو
کرداردا، وە داواى لى دەکەم لە ئیمە و دایک و باوکمان و ئەوانەى مردوون و
ئەوانەشى زیندوون لە خیزانەکم خوش بیّت، و ھەروەھا لە مامۆستاکانمان و
موسلمانانى ژن و پیاویش...

وصل اللهم وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

نوسەر

چۆنیىتى لەبەرکردنى فەرموودە

یەكەم: ئامانج لە لەبەرکردنى فەرموودە دەبیّت بۆ زانست و کاریپکردنى و لاڤەردنى جەهل بیّت لەسەر نەفس.

دووەم: فەرموودەکان جیاوازان لەرووى درېژى و کورتیهوه، وه به دنیاییهوه برای بهرېزم تۆش لەبەرکردنیکی چه سپاوت دهوێت که بمییتتهوه له میشتدا نهوهک لهبەرکردنیک که دوورنیه یهک رۆژ بمییتتهوهو پاشان بروات و بیربچیتتهوه.

جا برای خۆم فەرموو ئەوه پرېگه وشێوازیکی ئاسان بۆ ئەو مەبەسته:

۱. یهک فەرموودە دابنێ و سێ جار بیخوینەوه، له گەڵ راستکردنەوهی هەلەى زمانهوانی ئەگەر هەبیّت، پاشان ده جار فەرموودەکه دووباره بکەرەوه که میك به خیرایی.

۲. فەرموودەکه بۆ ماوهی (۱۰-۲۰) جار تهنها به شیوهی سهیرکردن و تهماشاکردنی دهقه کهى دووباره بکەرەوه، پاشان بۆ مادهی (۱۰-۳۰) جار به بی سهیرکردن دووباره ی بکەرەوه به ئەبەرکراوی.

۳. هەول بده ئەوهی لەبەرت کردووه دووباره ی بکەرەوه له هه موو حاله تیکتدا (به پیوه، به دانیشتنهوه، پێش خهوتن، بهرپیکردن بۆ مزگهوت ...) به دنیاییهوه بهرهمه کهى دهبینی به ویستی خوا.

٤. سووربه لهسهه دووباره کردنهوهی ئەو بهشە لەبەرت کردووه بۆ سهه جار,
وه ههركاتیک ژماره‌ی دووباره کردنهوه‌که‌ت زیاد کرد ئەوا له‌به‌رکردنه‌که‌ت چه‌سپاو‌تر
ده‌بی‌ت.

وه ئەوه‌شی پێویسته‌ باس بکری‌ت ئەوه‌یه‌ که‌ توانای خه‌لکی بۆ له‌به‌رکردن جیاوازه
وله‌یه‌کی‌که‌وه‌ بۆ یه‌کی‌کی‌ تر ده‌گۆری‌ت, وه‌ هه‌مووشی له‌سه‌ه خێر و‌چا‌که‌یه‌ و
پاداشت ده‌درینه‌وه‌ إن شاء الله.

دهستپێکی کتیب

عن أمير المؤمنين أبي حفص عمر بن الخطاب رضي الله عنه: قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَاجَرْتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهَاجَرْتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ»^(١)

واته: پێشه‌وای باوه‌رداران عومهری کۆری خه‌تتاب ده‌گیرێته‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: به‌راستی کرده‌وه‌کان به‌ پێی نیه‌ته‌کانن، وه‌ بۆ هه‌ر که‌سی‌که‌ش به‌ گۆیره‌ی نیه‌ته‌که‌ی پادا‌شت وه‌رده‌گریت، جا ئه‌و که‌سه‌ی کۆچ کرده‌وه‌ی بۆ خوا و گۆیرا‌یه‌لی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بوو‌یت ئه‌وا کۆچ کرده‌وه‌ی بۆ خوا و گۆیرا‌یه‌لی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، وه‌ ئه‌وه‌شی کۆچ کرده‌وه‌ی بۆ ده‌ستکه‌وتنی دونه‌یا بی‌ت یان بۆ مه‌به‌ستی ماره‌کردنی ئافره‌تی‌ک بی‌ت، ئه‌وا کۆچ کرده‌وه‌ی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌یه‌ که‌ کۆچی له‌ پێنا‌ودا بۆ کرد‌وه‌.

(١) {رواه البخاري و مسلم}.

لەيدوان: لەراستیدا من وەکو چاویلکەرێك بۆ زانایانی پێشومان بەم
 فەرموودەییە دەستم پێکرد، و وەکو لاساییکردنەوی پێشەوای فەرموودەناسان بەبێ
 ناكوکی أبو عبدالله البخاری، چونکە پێشینی ئەم ئوممەتە پێیان باش بوو، کە
 کتیب بەم فەرموودەییە دەست پێ بکات، وەکو پێشەوا (عبدالرحمن) ی کۆری مەهدی
 دەلیت: ئەوێ ویستی کتیبێك دابنیت ئەوا با بە فەرموودەکە ی عومەری کۆری
 خەتتاب " إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ..." دەست پێ بکات لەهەموو بەشەکانیدا،
 هەربۆیە ئەم کتیبەشم بەم فەرموودەییە دەست پێکرد، وەکو ئاگادارکردنەویەك بۆ
 خۆم و خوینەر و فیڕخواز بۆ راستکردنەوی نیەت لەهەموو کردەوێ دیار و
 شاراوێ کانماندا.

بهشی یه کهم

ئهو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به فەزڵی خویندنهوهی قورئان

فەرموودهی یه کهم : فەزڵی خویندنهوهو شیکردنهوهی قورئان :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):

((وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَذَكَّرُونَ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ^(٢)))

واته: هەر کۆمهڵێک کۆبینهوه له مالهێک له مالهێکانی خوا و قورئان بخویننهوه و مۆتالای بکهن، ئهوا بێگومان دڵنارامی دادهبهزێت بهسهریانداو، پهحمهت و بهزهیی دایان دهپوشیت و، فریشتهکان چواردهوریان دهگرن و، خۆی گهورهش باسیان دهکات لای ئهوانه ی کهلای ئهون (فریشتهکان)، ههركهسیک کاروکردهوی ناتهواو بیست (دوای بخات لهوهی بگات به پلهی بهرز) ئهوا بێگومان نهسهب و بنه ماله و پهچه لهک فریای ناکهوێت.

(٢) {رواه مسلم، وأبو داود وغيرهما}.

لیدوان: ئەم فرموده‌یه تهنه‌ها کۆمه‌ل ناگریته‌وه واته مه‌رج نیه کۆمه‌له‌ که‌سیک بن، به‌لکو یه‌ک که‌سیش ده‌گریته‌وه، بۆیه ئە‌گەر تهنه‌ها یه‌ک که‌سیش هه‌ستیت به‌و کاره و یادی خوا بکات ئە‌وا ئە‌و فەزلانه‌ی که له فرموده‌که‌دا ئاماژه‌یان بۆ کراوه ده‌یگریته‌وه و به‌شدار ده‌بیت تییدا.

فرموده‌ی دووهم: خویندنه‌وه‌ی یه‌ک پیت له قورئان به‌رانبه‌ره به ده

چاکه

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

" مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَلِهَا، لَا أَقُولُ (الم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَا مٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ " ^(۳)

واته: ئە‌وه‌ی پیتی‌ک بخوینیت‌وه له کتیبه‌که‌ی خوا ئە‌وا به‌هۆیه‌وه ده‌ چاکه‌ی ده‌ست ده‌که‌ویت، وه چاکه‌یش به ده ئە‌وه‌نده‌ی خۆی تو‌مار ده‌کریت، من نالی‌م (الم) پیتی‌که، به‌لکو (ألف) پیتی‌که و (لام) پیتی‌که و (میم) پیتی‌که.

(۳) {رواه الترمذي و الدارمي} وقال أبو عيسى هذا حديث حسن صحيح غريب، و صححه الألباني في المشكاة برقم (۲۹/۲۱۳۷).

فەرموودەى سېيەم : شەفاعەت کردنى قورئان بۆ خاوەنەکەى ئە روژى دوايیدا

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ:

" اقْرَءُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ " (٤)

واتە: قورئان بخوینن, چونکە ئە روژى دوايیدا دیت و دەبیته تکاکار وشەفاعەت دەکات بۆ خاوەنەکەى.

ئەلێدوان:

لەم فەرموودەیدا بەلگەى تێدایە لەسەر هەبوونی شەفاعەت لەروژى دوايیدا ئەمەش بە جیاوازی جوړى شەفاعەتەکان و ئەو کەس و شتەنەشى کە شەفاعەت دەکەن, وە شەفاعەت بەجێ نایەت و پروندادەت تەنها بۆ کەسى یەكخواپەرست نەبێت, و کەسى هاوبەش پەیداکەر هیچ جوړە شەفاعەتێک نایگرێتەو, بە لەهەموو کەس زیاتر قورئانى لەبەر بێت و بە چاکیش لەبەرى کردبێت, ئەوەش لەبەر ئەوەى هەموو کردەوێکەانى لەدوونیاى بەهۆى شێرکەوێک پووجەل بەتال بوونەو و بەهەمان شێوە لە دواوژیشدا, پەنا بەخوا لە شێرک و هاوبەش پەیداکەران.

(٤) {رواه مسلم}

فەرموودهی چوارەم: نموونهی قورئان خوینی بروادار و دوورو:

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):

"مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرُجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ. وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ التَّمْرَةِ، لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ. وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرَّيْحَانَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ. وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ، لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ".^(٥)

واته: (أبو موسى) (ئەشعەری) (ﷺ) دەلی: پیغەمبەری خوا (ﷺ)

فەرموویهتی:

نموونهی برواداری قورئان خوین وەك نموونهی بەهییە، واتە بۆنی خۆشە و تامیشی خۆشە، نموونهی برواداری قورئان نەخوینیش وەك خورما وایە، بۆنی نی یە و تامی شیرینە، نموونهی دوورووی قورئان خوین وەك رەیحانە وایە بۆنی خۆشە و تامی تالە، نموونهی دوورووی قورئان نەخوینیش وەك کوژالکە وایە، بۆنی نی یە و تامیشی تالە.

(٥) {متفق عليه}

فہرموودہی پینجہم: پاداشتی نہو کہ سہی قورئان بہ رہوانی دہخوینیت و نہوہشی زمانی تہ تہ لہ دہکات:

عَنْ عَائِشَةَ (ؓ) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):

" الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ "

وفي رواية: " وَالَّذِي يَقْرُؤُهُ وَهُوَ يَشْتَدُّ عَلَيْهِ لَهُ أَجْرَانِ " (٦).

واته: (عائشہ) (ؓ) دہلی:

پیغہ مہبری خوا (ؓ) فہرموویہ تی:

کہ سئ قورئان بہ رہوانی بخوینیتہوہ لہ گہل فریشتہ چاک و پاک و بہریز و
نزیکہ کانی بارہ گای خوایی دہبیت، کہ سیکیش قورئان دہخوینیت و دہمی تہ تہ لہ
دہکات تیایدا و لہ سہرسانی زہمت و نارہحتہ، دوو پاداشتی بوہیہ.

(٦) {رواه البخاري و مسلم، واللفظ للمسلم، وأهل السنن}.

فہرموودہی شہ شہم: فہزلی خویندنی قورئان لہ نویژدا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):

"أَحِبُّ أَحَدُكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَحْدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلَفَاتٍ عِظَامِ سِمَانٍ)).
قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: ((ثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ
خَلَفَاتٍ عِظَامِ سِمَانٍ" (۷).

واتہ: (أبوهريره) (رضي الله عنه) ده لی: پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: ئایا
یہ کیکتان پیی خوشہ کاتی گہرایہ وہ بو مالہ وہ یان، لہوی سی و شتری ئاوسی گہورہی
قہلہو لہ مالیان بیت؟ وتمان: بہ لی فہرمووی: دہ ہہرکہ سیکتان لہ نویژہ کہیدا سی
نایدت بخوینی باشتہ بوی لہ سی و شتری ئاوسی گہورہی قہلہو.

(۷) {رواہ مسلم}.

فەرموودهی سهوتهم: فەزلی ئەوانه‌ی کرده‌وه به قورئان ده‌که‌ن:

عَنْ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ ط، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ:

" يُؤْتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَهْلِيهِ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقْدُمُهُمْ سُورَةُ الْبَقَرَةِ،
وَأَلْ عِمْرَانَ، وَضُرِبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَةَ أَمْثَالٍ مَا نَسِيْتُهُنَّ
بَعْدُ، قَالَ: «كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ، أَوْ ظُلَّتَانِ سَوْدَاوَانِ بَيْنَهُمَا شَرْقٌ، أَوْ كَأَنَّهُمَا حِرْقَانِ مِنْ
طَيْرٍ صَوَافٍ، تُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا " .^(٨) واته: نه‌واسی کوری سه‌معان ده‌لیت:

بیستم له پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فەرمووی: (له‌روژی دوایدا قورئان و ئەوانه‌ی که
کرده‌وه‌یان پیکردوه ده‌یان هی‌ن و هه‌ردوو سوره‌تی به‌قه‌ره‌و ئال عمران له
پیشیان‌ه‌وه‌ن) پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم ئەو دوو سوره‌ته‌ی چو‌واند به‌سی نمونه
که له بیریانم نه‌کردوه و بیرم نه‌چونه‌ته‌وه: ئەوانیش: ئەو دوو سوره‌ته‌ وه‌کو دوو په‌له
هه‌ور، یان دوو سیبه‌ری ره‌ش که له‌نیوانیاندا نورو روشنایی هه‌یه (یان که‌لینی‌ک
هه‌یه له‌و نیوانه‌دا که له‌یه‌کیانی جیا‌کردۆته‌وه)، یان وه‌کو دوو پۆل له‌ بالنده‌ وان
که‌ باله‌ کانیان ره‌پ کردی‌ت، دین و به‌رگری له‌ خاوه‌نه‌کانیان ده‌که‌ن.

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ :

(٨) {رواه مسلم، وأحمد، واللفظ لأحمد}.

" مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ طَيِّبَةِ الطَّعْمِ طَيِّبِ
الرَّيْحِ وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَمَثَلِ التَّمْرَةِ، طَيِّبَةِ الطَّعْمِ
وَلَا رِيحَ لَهَا " .^(٩)

واتە: لە أبو موسی ئەشعەرێیەو (رضی اللہ عنہ) ئەویش لە پیغەمبەری خواوہ (ﷺ) کە
فەرموویەتی: نموونەى ئەو برۆادارەى کە قورئان دەخوینێت و کردەوێ پێ دەکات وەك
نموونەى بەھییە، تام خۆش و بۆن خۆشە، نموونەى ئەو برۆادارەى کە قورئان ناخوینێت
و کردەوێ پێ دەکات وەك خورما وایە، تام خۆش و بێ بۆنە.

لێدوان: ابن القیم دەلیت: ئەھلى قورئان ئەوانەن کە زانان بە قورئان و
کردەوێ پێکەریشن بەوێ تێدایە، ئەگەرچی لە دلیاندا لەبەریان نەکردی، بەلام
ئەوێ لەبەرى دەکات و لێى تى ناگات و کردەوێ پێ ناکات ئەوا لە ئەھلى
قورئان ناژمیڤریت هەرچەندە وەكو رێك و راستی تیر پیتەکانی قورئان راست و
دروست دەربكات و بیخوینێتەو. ((زاد المعاد)).

^(٩) {رواه البخاري}

فہرموودہی ہہ شتہم: فہزلی خویندنی سورہتی (البقرہ) لہ

مالدا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ:

" لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ

الْبَقَرَةِ " .^(۱۰)

واتہ: لہ تہ بوہورہیرہوہ کہ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی: مالہ کانتان مہ کہن
بہ گورستان، چونکہ بہراستی شہیتان را دکات لہو مالہی کہ سورہتی بہقہرہی
تیدا دہخوینریت.

---

^(۱۰) {رواہ مسلم} .

فہرموودہی نوویہم: فہزلی تہو کہسہی به ئاشکرا یان به نہیننی قورٹان دہخوینیت:

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ (رضي الله عنه) ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ :

" الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ، وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالْمُسِرِّ بِالصَّدَقَةِ " .^(۱۱)

واته: له عوقبهی کوری عامرهوه دهلیت: بیستم له پیغممبهری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم که دهیفهرموو: تہو کہسہی که قورٹان به ئاشکرا (بهدهنگی بهرز) دہخوینیتہوه وه کو تہو کہسه وایه که به ئاشکرا خیرو صدهدهقه دهکات، وه تہو کہسهشی که قورٹان به نہیننی و دہنگی نرم دہخوینیتہوه وه کو تہو کہسه وایه که به نہیننی خیرو صدهدهقه دهکات.

^(۱۱) رواه الترمذي، وأبو داود، والنسائي، وأحمد، وقال أبو عيسى الترمذي حسن غريب و صححه الألباني في المشكاة برقم (۲۲۰۲) وفي صحيح الترمذي برقم (۳۰۹۸) وصحيح الجامع برقم (۳۱۰۵).

فەرموودهی دهیهه: چهزکردن له گۆیگرتن له قورئان:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):

((اقْرَأْ عَلَيَّ الْقُرْآنَ)). قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ:

((إِنِّي أَشْتَهِي أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي)). فَقَرَأْتُ النَّسَاءَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ: [فَكَيْفَ إِذَا

جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا] [النساء: ٤١] رَفَعْتُ رَأْسِي، أَوْ

غَمَزَنِي رَجُلٌ إِلَى جَنْبِي، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَرَأَيْتُ دُمُوعَهُ تَسِيلُ". (١٢)

واته: (عبداللله) ی کوری (مسعود) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) پی

فەرمووم: ((قورئانم به سهردا بخوینه)) دهلی: وتم: ئەه پیغه مبهری خوا قورئان

به سهرد تۆدا بخوینم که بۆ تۆ دابه زیوو؟ فەرمووی: ((من چهز ده کهم له غهیری

خۆمهوه گویم لییییت)) منیش سوهرتی (النساء) م خویند، ههتا که یشتمه:

﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ سهرد هه لێری

یا پیاویک له لامهوه ئاماژهی بۆ کردم سهرد هه لێری ده بینم چاوهکانی فرمیسیکی لی

دهرژا.

(١٢) {رواه البخاري و مسلم، واللفظ لمسلم}.

به شی دووهم ناداب و نه حکامه کانی قورئان

فەرموودهی یازدهیههه: هه سوودی پێ بردنی هه ئکی بو نه هلی قورئان:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

" لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ عَلَّمَهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَهُوَ يَتْلُوهُ آتَاءَ اللَّيْلِ، وَآتَاءَ النَّهَارِ، فَسَمِعَهُ جَارٌ لَهُ، فَقَالَ: لَيْتَنِي أُوتِيتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فَلَانٌ، فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُهْلِكُهُ فِي الْحَقِّ، فَقَالَ رَجُلٌ: لَيْتَنِي أُوتِيتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فَلَانٌ، فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ " (١٣)

واته: هه سوودی پێ بردن دروست نیه مه گهر له دوو حاله تدا نه بێت: پیاویك خوا قورئانی پێ به خشیبیت و تهویش به شهو و به روژ بیخوینیتهوه و دراوسییه که ی گوپی لی بێت و بلیت: خوژگا تهو ی بهو دراوه به منیش بدرایه و تهو جا تهو چی ده کات منیش ده مکرد و نه نجامم ده دا. وه پیاویك خوی گه وره مال و سامانیکی پێ به خشیوه و تهویش له ریگای خیر و چاکه و هه قدا سه رفی ده کات، پیاویکیش

(١٣) {رواه البخاري}.

دہلّیت: خوزگا ئەو مالّہی بہو دراوہ بہ منیش دەدرا بۆ ئەوہی ئەوہی ئەو دہیکات لہ خیر و صەدەقە منیش دەمکرد.

فہرموودہی دوازدہیہم: چوئیتی قورنان خویندنی پیغەمبەری خوا ﷺ :

عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " صَلَّى أَفْكَانَ إِذَا مَرَّ بِأَيَّةِ رَحْمَةٍ سَأَلَ، وَإِذَا مَرَّ بِأَيَّةِ عَذَابٍ اسْتَجَارَ، وَإِذَا مَرَّ بِأَيَّةٍ فِيهَا تَنْزِيهٌُ لِلَّهِ سَبَّحَ " .^(۱۴)

واتە: لہ حوزەیفەوہ دہلّیت: پیغەمبەری خوا ﷺ نوێژی دەکرد، ھەرکە بگەیشتایە بە ئایەتیک باسی رەحمەتی خوا ی بکردایە ئەوا داوا ی رەحم و لیخوشتبوونی دەکرد، وە ھەرکە بگەیشتایە بە ئایەتیک باسی سزاو تۆلە ی خوا ی بکردایە ئەوا پەنای دەگرت بەخوا و داوا ی پارێزگاری دەکرد لەخوا لە سزای، وە ھەرکە بگەیشتایە بە ئایەتیک باسی پاک و بێگەردی خوا ی تیدا بوایە ئەوا سبحان اللہ ی دەکرد.

^(۱۴) رواه ابن ماجه، وصححه الألباني في صحيح أبي داود برقم (۸۱۵) و مختصر الشمائل برقم (۲۳۲).

وَعَنْهُ عَلَيْهِ أَتَهُ صَلَّى إِلَى جَنْبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً فَقَرَأَ، فَكَانَ إِذَا مَرَّ بِآيَةٍ عَذَابٍ وَقَفَ وَتَعَوَّذَ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةٍ رَحْمَةٍ وَقَفَ فَدَعَا". (١٥)

واته: هەر له حوزەیفەو دەگێڕێتەو کە شەوێکیان لە تەنیش ت پیغەمبەرەو ﷺ نوێژی کردووە، هەركاتێك كە دەگەشت بە ئایەتی سزا دەوێستا و پەنای دەگرت بەخوا، و هەركاتێكیش دەگەشت بە ئایەتی رەحم و بەزەیی دەوێستا و دەپارایەو.

فہرموودی سیازدەییەم: ئەو ماوہیەیی کە قورئانی تێدا خەتم دەکریت:

عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنه ، أن النبي - صَلَّى الله عليه وسلم - قال له: "اقرأ القرآن في شهر" قال: إني أجد قُوَّةً، قال: "اقرأ في عشرين" قال: إني أجد قُوَّةً، قال: "اقرأ في خمس عشرة" قال: إني أجد قُوَّةً، قال: "اقرأ في عشر" قال: إني أجد قُوَّةً، قال: "اقرأ في سبع، ولا تزيدَنَّ على ذلك". (١٦)

واته: ئە عبدەللە ی کورپی عەمرەو دەلێت پیغەمبەری خوا ﷺ پێی ووتو: ئەی عبدەللە قورئان لە مانگیکدا تەواو بکە، ئەلێ: منیش وۆتم: من هێزێکم تێدایە کە

(١٥) رواه النسائي، و صححه الألباني

(١٦) {رواه البخاري و مسلم وأبو داود واللفظ له}.

بتوانم لہوہ کہ متر خہ تمی بکہم، ئەویش فہرمووی: لہ بیست روژدا تہواوی بکہ، ئەلئی: منیش ووتم: من ہیژیکم تیدایہ کہ بتوانم لہوہ کہ متر خہ تمی بکہم، ئەویش فہرمووی: لہ پازدہ روژدا تہواوی بکہ، ئەلئی: منیش ووتم: من ہیژیکم تیدایہ کہ بتوانم لہوہ کہ متر خہ تمی بکہم، ئەویش فہرمووی: لہ دە روژدا تہواوی بکہ، ئەلئی: منیش ووتم: من ہیژیکم تیدایہ کہ بتوانم لہوہ کہ متر خہ تمی بکہم، ئەویش فہرمووی: لہ حەوت روژدا تہواوی بکہ و لہوہ زیاتری مە کہ.

فہرموودہی چوار دەییەم: سووننەت وایہ ئەو کە سەہی دەگات بە ئایەتی سەجدە سوژدە بیات:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): " إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ فَسَجَدَ اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي، يَقُولُ: يَا وَيْلَهُ - وَفِي رِوَايَةٍ أَبِي كُرَيْبٍ: يَا وَيْلِي - أَمَرَ ابْنُ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأَمَرْتُ بِالسُّجُودِ فَأَبَيْتُ فَلِيَ النَّارُ " {رواه مسلم}.

واتە: (ابوھریرە) (رضي الله عنه) دەلئی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فہرموویەتی: ((ئەگەر ئادەمیزاد ئەو ئایەتە ی خویند کہ (سوجدە) ی تیدایەو سوجدە ی برد شەیتان دوور دە کەوێتەو دەگری، دەلئی ئای قورٹ بەسەر — لەریوایەتی (ابی کریب)

قوربه سہرم فہرمان کرا به ئادہ میزاد سوجده ببات، سوجدهی بردو به هشت بؤ ئو و
، منیش فہرمانم پیکرا که سوجده ببه، رازی نه بووم ئاگر بؤ منه.

لیدوان: وه کو له راقه‌ی زانایاندا دهرده که ویت سوژده بردن ته نها په یوه ست نیه
به سوره تی (السجده) وه، به لکو بؤ هه موو سوژده کانه له قورئاندا که ژماره یان
پازده سوژده یه.

فہرموودہی پازده یه م: نادرستی دہنگ به رزکردنه وهی قورئان خوین ئہ گہر دہ ورو به ری ئازارده دا:

عَنِ الْبَيَاضِيِّ (رحمۃ اللہ علیہ)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَى النَّاسِ وَهُمْ
يُصَلُّونَ وَقَدْ عَلَتْ أَصْوَاتُهُمْ بِالْقِرَاءَةِ، فَقَالَ:

" إِنَّ الْمُصَلِّيَّ يُنَاجِي رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَلْيَنْظُرْ مَا يُنَاجِيهِ، وَلَا يَجْهَرُ بِغَضُّكُمْ عَلَى
بَعْضٍ بِالْقُرْآنِ ". {رواه أحمد، والنسائي، والبيهقي، وصححه المهيتمي} .^١

^١ : و صححه الألباني في مشكاة الصابيح برقم: (٣٥/٨٥٦) بهذا اللفظ: " إِنَّ الْمُصَلِّيَّ يُنَاجِي رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ،
فَلْيَنْظُرْ مَا يُنَاجِيهِ بِهِ، وَلَا يَجْهَرُ بِغَضُّكُمْ عَلَى بَعْضٍ بِالْقُرْآنِ ".

واتە: جارێکیان پێغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو بەسەر خەڵکیدا دەگەرا کاتێک
 کە لە نوێژدا بوون و دەنگیان بەرز دەکردەو لە کاتی قورئان خویندەنە کە یاندا لەناو
 نوێژدا، ئەمیش فەرمووی: لەراستیدا نوێژخوین قسە لە گەل پەرورەدگاریدا دەکات،
 جا با سەیری ئەو قسە یە بکات کە دەیکات (واتە ئاگادار بێ چونکە ئەو بە قورئان
 موناجاتی خوا دەکات و قسەى لە گەلدا دەکات، جا دەبێ وریابێ کە قورئان بە
 شیوازیکی ناپەسەند نەخوینیتەو)، و هەندیکتان دەنگ بەرز مەکەنەو بەسەر
 هەندیکى تەتەندا لە کاتی قورئان خویندەنە کە تاندا.

فەرموودەى شازدەیهەم: رەوشت و ئاکارى پێغەمبەر ﷺ:

عَنْ قَتَادَةَ: أَنَّهُ أَتَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: فَقَالَ لَهَا: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أُنَبِّئُكَ عَنْ
 خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَتْ: أَلَسْتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ خُلُقَ
 نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ كَانَ الْقُرْآنَ. {رواه مسلم}.

واتە: لە قەتادەو: کە روشتوو بە لای عایشە وپێی وتوو: ئەى دایکى
 باوەرداران هەوالم بەدەرى سەبارەت بە ئاکار و رەوشتى پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەویش
 ووتى: ئایا قورئان ناخوینیت؟ و وتم: بەئێ، ئەویش ووتى: دە ئاکار و رەوشتى
 پێغەمبەرى خوا ﷺ قورئان بوو.

و عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ، فَقُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَخْبِرِينِي بِخُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: " كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ، أَمَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ، قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: {وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ} [القلم: ٤] " {رواه أحمد وهو حديث صحيح} .

واته: له سهعدی کوری هیشامهوه دهلیت: چوم بو لای عایشه و وتم: نهی دایکی باوهرداران، ههوالم بدهری سهبارت به ئاکار و رهوشتی پیغمهبری خوا ﷺ (چون بووه)، تهویش ووتی: رهوشتی نهو قورئان بووه (واته قورئان داوای چی دهکرد نهو بهو شیویه دهبوو)، ئایا قورئانت نهخویندۆتهوه، نهو ئایهتهی که خوی پهرهردگار دهفرمویت: {وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ} واته: نهی پیغمهبر بهراستی تو لهسهو خوو رهوشتیکی زور جوان و پهسهند و بی وینه و مهزیت.

لیدوان: ابن کثیر دهلیت: واتا پیغمهبری خوا ﷺ، جی بهجی کردنی فرمانهکانی قورئان و دوورکهوتنهوه له نههیهکانی کردۆته سروشت و رهفتاری خوی و تهبیعهتی خودی خوی وازی لی هیئاوه لهبهو نهو مهبهسته مهزنه، جا بویه نهوهی قورئان فرمانی به کردنی بکردایه نهو دهستهجی تهنجامی دهو و نهوهشی قورئان نههی لی بکردایه نهو بی دوودلی وازی لی دههیناو نهو ریپازهی بو خوی کردبووه سروشتی خوی، نهمه لهگهله نهوهی که خوی گهوره چهندین رهوشتی جوان و

پہسہندیشی تییدا دروست کردبوو وہ کو شہرم و حہیا وسہخاوت و نازاہتی و
لیبوردهیی و سنگفراوانی و ہہموو رپہوشته جوان و ویستراوہکان.....^۱.

فہرموودہی حہقدہیہم: دروستیتی خویندنی قورٹان بہ سواری نازہلہوہ و بہ ناوازهوہ:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ (رضی اللہ عنہ)، قَالَ:

"رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ عَلَى نَاقَتِهِ، يَقْرَأُ سُورَةَ الْفَتْحِ
وَهُوَ يُرْجَعُ"^۲ {رواه البخاري و مسلم وغيرهما}.

واتہ:

لہ (عبداللہ) ی کوری (مغفل) (رضی اللہ عنہ) دہیوت: پیغہمبہر (ﷺ) لہ سالی نازاد کردنی
مہ ککہدا ، بہسواری ولاخہ کہیہوہ بہر یگہوہ سورہتی (الفتح) ی دہخویند ، بہ ناوازهوہ
دہیخویند.

^۱ : تفسیر ابن کثیر، سورة القلم.

^۲ : (يرجع) من الترجيع وهو ترديد القارئ الحرف من الحلق.

فهرمووده‌ی هه‌ژده‌یه‌م: نادروستیته‌ی سه‌فه‌رکردن به قورئانه‌وه بو خاکی

بیباوه‌ران و دوژمنان ته‌گه‌ر ترسی نه‌وه هه‌به‌وو بکه‌ویته ده‌ستیان:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی‌الله‌تعالیه‌عنهما)، قَالَ:

"نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ". {متفق عليه}.

واته: عبدالله ی کوری ئیمامی عومەر ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ریگری ده‌کرد له هه‌لگرتنی قورئان له کاتی سه‌فه‌رکردندا بو خاکی دوژمن.

وفي رواية لمسلم: " لَا تُسَافِرُوا بِالْقُرْآنِ، فَإِنِّي لَا أَمْنُ أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ "¹.

واته: به قورئانه‌وه سه‌فه‌ر مه‌که‌ن بو خاکی دوژمن، چونکه من دنیایم له‌وهی قورئان بکه‌ویته ده‌ستیان.

لیدوان: زانایان ده‌لین: ته‌گه‌ر دلیابوون له‌وهی که قورئان نادریتریت یان فری نادریت له‌سه‌ر زه‌وی یان بیباوه‌ر ده‌ستی لێنادات ته‌وا دروسته قورئان بریته خاکیانه‌وه.

¹ : قَالَ أُبَيُّ: «فَقَدْ نَالَهُ الْعَدُوُّ وَخَاصَمُوكُمْ بِهِ».

فہرموودہی نـؤزدهیہم: ئەو کہ سہ چی بکات کہ قورئانی لی تیکہل دہبیت لہ بہر توندی و دہنہوز:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

" إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ، فَاسْتَعْجَمَ الْقُرْآنُ عَلَى لِسَانِهِ، فَلَمْ يَدْرِ مَا يَقُولُ،

فَلْيُضْطَجِعْ ". {رواه مسلم وأحمد وأبو داود وابن ماجه والنسائي وغيرهم} .

واته:

لہ ئەبو ھورەیرەو دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فہرموویەتی: ئەگەر یەکیکتان
شەو ھەستا و لەکاتی قورئان خویندەنە کەیدا لێی تیک دەچوو (تیکەلی دەکرد)، و
بەو ھۆیەو نەیزانی چی دەلیت، ئەوا با رابکشیت.

لیدان:

(فاستعجم) مانای ئەوێە کە زمانی گیربکات و بە ھۆی ئەوێ کە زۆر خەوی دیت
نەزانی چی دەلیت ئەوا لەوکاتەدا دەبیت واز لە قورئان خویندن بەیئیت و
رابکشیت.

فهرموودهی بیستهه: ووتهی نهو که سهی قورئانی به سهردا ده خوینریت

بو قورئان خوین که پیی بلی: به سه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«اقْرَأْ عَلَيَّ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اقْرَأْ عَلَيْكَ، وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ، قَالَ: «نَعَمْ» فَقَرَأْتُ
سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى آتَيْتُ إِلَى هَذِهِ الْآيَةِ: {فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ،
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا} [النساء: ٤١]، قَالَ: «حَسْبُكَ الْآنَ» فَالْتَفَتُ إِلَيْهِ، فَإِذَا
عَيْنَاهُ تَذَرِفَانِ ". {رواه البخاري}.

واته:

(عبدالله) ی کوری (مسعود) (ﷺ) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی فهرمووم:

((قورئانم بو بخوینه)) دهلی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا قورئان بو تو بخوینم که
بو تو دابه زیووه؟ فهرمووی: ((به لی)) منیش سوره تی (النساء) م خویند، هه تا
که یشته نه م ئایه ته: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ
شَهِيدًا﴾ پاشان فهرمووی: ((تا ئیره به سه)) سه یریم کرد بینیم چاوه کانی
فرمیسکی ده رشت.

بہ شئی سییہم

**نہو فہرموودانہی ہاتوون سہ بارہت بہ فہزلے لہ بہرکردنی
قورٹان و پاداشتی خاودنہ کانیان**

**فہرموودہی بیست و یہ کہم: نہوہی قورٹان فیردہ بیت و خہ لکی تریش فیر
دہکات لہ باشترینی نہم نومہ تہ و چاکترینیتی:**

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: " خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ " . {رواه البخاري} .

واتہ: لہ اُبی عبدالرحمنی سولہ میہوہ ئویش لہ عوسمانی کوری عہ ففانہوہ (ﷺ)
دہ گیریتہوہ کہ پیغہ مہبری خوا ﷺ فہرموویہ تی: خیرترینتان ئہوانہن کہ قورٹان
فیردہ بن و فیری خہ لکیشی دہ کەن.

وفي رواية عند البخاري والترمذي: عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَمَانَ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّ أَفْضَلَكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ " . واتہ: باشترینتان
ئہوانہن کہ قورٹان فیردہ بن و فیری خہ لکیشی دہ کەن.

أبو عبدالرحمنی سولہ می (بہرہ حمہت بیّت) دہ لیت: تہم فہرموودہیہ بوو کہ منی لہم شوینہدا دانیشانند. تہم زانایاہ بو ماوی چل سال خہ لکی فیری قورٹان دہ کرد لہ مزگہ وتی کوفہدا.

فہرموودہی بیست و دووہم: بہرزی پلہ و پایہی تہہلی قورٹان تہگہرچی کویلہش بن:

أَنَّ نَافِعَ بْنَ عَبْدِ الْحَارِثِ لَقِيَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ بِعُسْفَانَ، وَكَانَ عُمَرُ اسْتَعْمَلَهُ عَلَى مَكَّةَ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ مَنِ اسْتَخْلَفْتَ عَلَى أَهْلِ الْوَادِي؟ قَالَ: اسْتَخْلَفْتُ عَلَيْهِمْ ابْنَ أَبِزَى، فَقَالَ: وَمَا ابْنُ أَبِزَى؟ فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ مَوَالِينَا، فَقَالَ عُمَرُ اسْتَخْلَفْتَ عَلَيْهِمْ مَوْلَى؟ فَقَالَ: إِنَّهُ قَارِئٌ لِكِتَابِ اللَّهِ عَالِمٌ بِالْفَرَائِضِ قَاضٍ، فَقَالَ عُمَرُ أَمَا إِنَّ نَبِيَّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ». {رواه مسلم وأحمد واللفظ لأحمد}.

واتہ: لہ نافعہ کوری عبدالحارسہوہ کہ لہ ناوچہی عوسفان گہیشٹ بہ پیشہوا عومہری کوری خہتتاب (ﷺ)، کہ پیشہوا عومہر تہم کہسہی کردبووہ کاربہدہست بہسہر مہککہوہ، پیشہوا عومہر پیی ووت: چ کہسیکت لہ دوای خوت کردوہ بہ کاربہدہستیان؟ تہویش ووتی: ابن ابزی، پیشہوا عومہریش ووتی: ابن ابزی کی یہ؟

ئەویش ووتی: کۆیلە یە کە لە کۆیلە کانمان، عومە ریش پیی ووت: ئایا تۆ کۆیلە یە کت کردۆتە کار بە دەستیان؟! ئەویش ووتی: بە ئی، چونکە ئەو کەسە خوینەری قورٹانە و زانایە بە فەرزەکان، عومە ریش ووتی: پیغەمبەرە کە تان ﷺ فەرموویەتی: " خۆی گەرە بە ھۆی ئەم قورٹانەوہ خەڵکانیک بەرز دەکاتەوہ (پایە بەرزیان دەکات) و خەڵکانیکیشی بە ھۆیەوہ دادەبەزینیت.

فہرموودہی بیست و سی یەم: ئەھلی قورٹان ئەھلی تاییەتی خۆی گەرەن:

عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ» قَالَ: قِيلَ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: " أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ، وَخَاصَّتُهُ ". {رواه النسائي وصححه الألباني}.

واتە: ئەنەسی کۆری مالک دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: خۆی گەرە کۆمەلە کەسانیکی ھەییە لەناو خەڵکیدا. وترا: ئەوانە کین ئەی پیغەمبەری خوا؟ ئەویش فەرمووی: ئەھلی قورٹان، ئەوان ئەھلی تاییەتی خۆی گەرەن.

١ : صححه الألباني في: صحيح الترغيب و الترهيب برقم (١٤٣٢/١٨).

فہرموودہی بیست و چوارہم: فہزلی خاوهن قورئان کاتیک دہرواته

بہ ہہ شتہ وہ:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرَأْ، وَارْتَقِ، وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرَتِّلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنْزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرَأُهَا" {رواه أحمد وأبو داود والنسائي وقال أبو عيسى: هذا حديث حسن صحيح وصححه الألباني} ^۱.

واتہ: عبد اللہ ی کوری عہمر (رضی اللہ عنہ) دہلیت: پیغہ مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: لہ روژی دوا پیدا بہ خاوهن قورئان دہوتریت: بخوینہ وہ و بہرز بہرہ وہ, بخوینہ وہ و دہکو چوَن لہ دونیادا دہتخویندہ وہ, چونکہ پلہ و پایہ ی تو لہ کوتا تايہ تدایہ کہ دہتخوینیتہ وہ.

فہرموودہی بیست و پینجہم: فہزلی نہو کہ سہی قورئانی لہ بہرہ و نہو

پاداشتہ گہ ورہیہ ی کہ ہہ یہ تی:

عَنْ بُرَيْدَةَ (رضي الله عنه)، قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَمِعْتُهُ، يَقُولُ: " وَإِنَّ الْقُرْآنَ يَأْتِي صَاحِبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يَنْشَقُّ عَنْهُ قَبْرُهُ كَالرَّجُلِ

^۱ : حسنه الألباني في مشكاة المصابيح برقم: (۲۶/۲۱۳۴).

الشَّاحِبِ، فَيَقُولُ لَهُ: هَلْ تَعْرِفُنِي؟ فَيَقُولُ: مَا أَعْرِفُكَ، فَيَقُولُ: أَنَا صَاحِبُكَ
الْقُرْآنُ الَّذِي أَظْمَأْتُكَ بِهِ الْوَجْرَ، وَأَسْهَزْتُ لَيْلَكَ، وَإِنَّ كُلَّ تَاجِرٍ مِنْ وَرَاءِ تِجَارَتِهِ،
وَإِنَّكَ الْيَوْمَ مِنْ وَرَاءِ كُلِّ تِجَارَةٍ، فَيُعْطَى الْمَلِكُ يَمِينَهُ، وَالْخُلْدَ بِشِمَالِهِ، وَيُوضَعُ
عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ، وَيُكْسَى وَالِدَاهُ حُلَّتَيْنِ لَا يَقُومُ هُمَا أَهْلُ الدُّنْيَا، فَيَقُولَانِ:
بِمَ كُسِينَا هَذَا؟ فَيَقَالُ لَهُمَا: بِأَخْذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ، ثُمَّ يُقَالُ: اقْرَأْ وَاصْعَدْ فِي دَرَجِ
الْجَنَّةِ وَغُرْفِهَا، فَهُوَ فِي صُعودٍ مَا دَامَ يَقْرَأُ هَذَا كَانَ أَوْ تَرْتِيلاً " . {رواه أحمد وابن

ماجاً وصححه الهيثمي وابن كثير في تفسيره والسيوطي والألباني في السلسلة الصحيحة برقم:

. { ٢٨٢٩ }

واته: بورهیده ئەلێت: لەلای پێغه مبه‌ری خوا ﷺ دانیشتبوم گویم لی‌بوو
فه‌رمووی: لە‌روژی دوا‌ییدا قورئان له‌ وێنه‌ی پیاویکی ره‌نگ گو‌راوی هیلاک دێت بو
لای هاوه‌له‌که‌ی ئەو کاته‌ی که‌له‌ له‌ گو‌ره‌که‌ی دێته‌ ده‌ره‌وه‌ و پێی ده‌لێت: ئایا
ده‌مناسیته‌وه‌؟ کابرایش ده‌لێت: نه‌خێر ناتناسمه‌وه‌، ئەویش ده‌لێت: من هاوه‌له‌که‌تم
قورئانم، ئەو قورئانه‌ی که‌ به‌ رۆژ تینووتم ده‌کرد و به‌شه‌و نه‌مه‌ده‌هیشته‌ بخه‌وی
(به‌هوی منه‌وه‌ شه‌وئخوئیت ده‌کرد)، وه‌ له‌راستی‌دا هه‌موو بازرگانێک له‌ دوا‌ی
بازرگانیه‌که‌وه‌یه‌تی، وه‌ ئەم‌رۆ تو له‌ پاش هه‌موو بازرگانیه‌که‌وه‌یت، مو‌لک و سامان

دەدریته لای راستی و نەمری و مانەوێش لای چەپی، و تاجی گەورەیی و پێژ و شکۆیش دەکریته سەری و دوو جلۆبەرگی خشلینیش دەکریته بەر دایک و باوکی، که ئەهلی دنیا ناتوانن نرخ و بەهاکە ی دیاری بکەن (یاخود ئەوەندە بەنرخن ئەگەر بخرینه سەر دنیا ئەهلی دنیا ناتوانن پێوی پێوەستێن لەبەر قورسی و گرانبەهایەکی) و تراویشە واتە هەموو ئەهلی دنیا ناتوانن بەهاکە ی بدەن ئەگەر نرخیان بۆ دیاری بکری، جا لەوکاتەدا دایک و باوکه که دەلێن: بەهۆی چیهوێ ئێمە ئەم جلۆبەرگەمان لەبەرکرا؟ پێیان دەوتری: بەهۆی ئەوەی که منداڵەکان ئەهلی قورئان بوو، پاشان پێی دەوتری: بخوێنە و بەرزبەرەو بەناو ژۆرهکانی بەهەشتدا، ئەویش بەردەوام لەبەرزبوونەو دایە مادام قورئان بە پە لە یاخود بەهێواشی دەخوینێ.

لێدوان: زانیان دەلێن: (کالرجل الشاحب) واتە پیاویکی ڕەنگ و جەستە گۆراو بەهۆی هۆکاریکەوێ وەکو نەخۆشی یان سەفەر و هاویشۆهکانی، دوورنیه کهبەو شیویه دەرەکهوێت بۆ پێشاندانی حاڵی خاوەنەکهیهتی لەدنیادا که ئەویش بە هەمان شیوه بەهۆی قورئانەوێ هیلک بوو، یاخود بۆ ئەوێه که چۆن ئەو لەدنیادا بەهۆی قورئانەوێ ئاوا ماندوو بوو لەوکاتەدا قورئان لەهەولێندا بۆ خاوەنەکه ی هیلک دەبێت لەرژژی دوایدا هەتا پلە ی بەرز و شوینی ئاسوودەیی بۆ مسۆگەر دەکات.

فەرموودهی بیست و شه شهەم: ریز و شکوی ئەهلی قورئان و دوورکەوتنه وه ئە ئەزیهت و ئازاردانیان؛

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

" إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ
وَالْجَانِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ ".

{رواه أبو داود وأبو يعقوب وحسنه الألباني}¹

واته: ئە ئەبو موسای ئەشعەریدووە دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئە
ریزگرتنی خواوێه ریزگرتن ئە موسلمانێکی بەتەمەن و کەسیک قورئانی ئەبەرێت
بەمەرجێک زیاده‌ڕۆیی نەکردبێت تییدا و پشتیشی لێ نەکردبێت و پشتگوێی
نەخستبێت و هەروەها ریزگرتن ئە کاربەدەستیکی دادپەرور.

¹ : حسنه الألباني في صحيح الجامع برقم: ٢١٩٥، والمشكاة برقم: ٤٩٧٢، وصحيح الترغيب (١/٩٣).

بهشی چوارهم ئهو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به پیداجوونهوهی له بهرکردنی قورئان و وابهسته بوون پییهوه

فەرموودهی بیست و ههوتهم: وابهسته بوون به قورئانهوهو
وه بیرخوختهوهی:

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

" تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ هُوَ أَشَدُّ تَفَصِّيًّا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا "

{متفق عليه}.

واته: ئه بوموسای ئه شعهری دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی: زۆر
په یوهست بن به قورئانهوه و وهیری خۆتانی بهینهوه به ده ورکردنهوهی، چونکه سویند
به وهی گیانی منی به دهسته قورئان زووتر له دهست دهچیت له ووشتر له په ته کهی خوی
که پیی به ستراوه ته وه.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: " إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الْإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ، إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا، وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ ". {متفق عليه}.

(عبداللەى كورى (عمر) (ﷺ) دەلى: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: خاوەن قورئان وەك خاوەنى وشترى بەستراوە وەهایە، ئەگەر چاودیڤرى بكات ڤایده گرىت، ئەگەر بەریشى بدات دەڤوات.

فەرموودەى بیست و هەشتم: پەیوەست بوون بەقورئانەوه بەشەو روژ ئەگەرنا بێردەچیتەوه:

عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ عَنِ ابْنِ عُمَرَ ط قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): " وَإِذَا قَامَ صَاحِبُ الْقُرْآنِ فَقَرَأَهُ بِاللَّيْلِ، وَالنَّهَارِ ذَكَرَهُ، وَإِذَا لَمْ يَقُمْ بِهِ نَسِيَهُ ". {رواه مسلم}.

واتە: ئەبن عومەرەوه دەلىت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: ئەگەر خاوەن قورئان (ئەو كەسەى قورئانى لەبەرە) هەستا بە خوێندنەوى قورئان بە شەو و روژ

ئەوا بیری دەکەوێتەو لە مێشکیدا دەمییتەو، وە ئەگەریش هەلنەسا بەو کارە
ئەوا بیری دەچیتەو.

لێدوان:

ئەو فەرموودانەى کە هەرەشە ئامیژن و هاتوون دەربارەى ئەو کەسەى قورئان
لەبەردەکات و پاشان بیری دەچیتەو ئەوا بە گەرۆگولی دەگاتەو خۆى پەروردار
فەرموودە گەلیکی لاوازن و صحیح نین، بەلکە سەختترین بێ بەشبوون بۆ ئەو
کەسەى کە خۆى گەرە منەتى ناو بەسەرێهە و توانیویەتى قورئان لەبەربەکات
وچێژ و لەزەت و بەرگری و ڕووى پێ نورانى بێت و پاشان بەهۆى کەمتەرخەمى و
تەمبەلى خۆیهە بیری دەچیتەو، ئەوا لەراستیدا وەرگرتنەو قورئانە کە لێى بەهۆى
تەمبەلیهە و شایستەنەبوونى بۆ ئەوێ بییتە خاوەنى قورئان ئاتەو بەش بوو،
ولا حول ولا قوة إلا بالله.

فہرموودہی بیست و نویہم: کاتیك نایہتیك یان سورہتیکی بیردہچیٹہوہ چی دہلیت:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رضی اللہ عنہ): قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

" لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ نَسِيتُ آيَةَ كَيْتٍ وَكَيْتٍ، بَلْ هُوَ نُسْيٍ " {رواه البخاري ومسلم}.

واتہ: لہ ابن مسعودوہ دہلیت: پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموویہتی: کہستان
نہلیت نایہتی تہوہ و تہوہم بیرچوٹہوہ، بہ لکو لہبیری براوہتہوہ.

وَعَنْهُ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ:

" بَشَمًا لِلرَّجُلِ أَنْ يَقُولَ نَسِيتُ سُورَةَ كَيْتٍ وَكَيْتٍ، أَوْ نَسِيتُ آيَةَ كَيْتٍ وَكَيْتٍ،
بَلْ هُوَ نُسْيٍ " {رواه مسلم}.

واتہ: لہ ابن مسعودوہ دہلیت: بیستم لہ پیغہمبہری خواوہ (ﷺ) کہ دہیفہرموو:
چہند خراپہ کہسیک لہ ئیوہ بلیت، سورہتی تہوہو تہوہم لہبیرچووہ یان نایہتی تہوہ و
تہوہم لہبیرچووہ بہ لکو لہبیری براوہتہوہ.

بهشی پینجهم

ئهو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به ریگه دان

به دهنگخوشرکردن له کاتی خویندنی قورئاندا

فەرموودهی سی یهم: جوانکردن و خوشکردنهوی دهنگ له کاتی قورئان

خویندندا به گویهری توانا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: " مَا أَذِنَ اللَّهُ لشيءٍ مَا أَذِنَ لِنَبِيِّ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ ". {متفق عليه واللفظ للبخاري}.

واته: له أبو هريره (رضي الله عنه) له پیغمبهرهوه (ﷺ) که فەرموویهتی: خوا مؤلهتی به هیچ شتیك نه داوه وهك ئهوهی مؤلهتی به پیغمبهریكي داوه قورئان به دهنگهوه بخوینیت. و تراویشه واته: خوی گهوره گویی بۆ هیچ شتیك له قسهی خهلكی نه گرتوه ئهوهندهی گویی گرتوه بۆ قورئانیك که به دهنگ خوشیهوه بخوینریتتهوه.¹

¹ : ئهمه مانای ئهوه نیه که خوی گهوره سیفهتی (گویی) ی هه بیئت، ئههلی سوننه نه فی ئهو سیفهته ناکه و اسباباتیشی ناکه له بهر ئهوهی به لگهی له سه رنه هاتوه، بۆیه بهو شیوهیه وهرمان گیرا چونکه له زمانی کوردیدا بۆ وشه ی (استماع) گویی گرتن به کار دیت. مه بهسته که لی ره دا (بیستنه) نه وهك خودی وشه ی گویی.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

"لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ". {رواه البخاري}.

واته: له أبو هريره (رضي الله عنه) دهلييت: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فہرموويه تي: تہوي
دہنگخوش نہ کاتہ وہو بہ دہنگہ وہ قورئان نہ خوینيت تہوا له ئيمہ نيہ.

ليدوان: وشہی (ليس منا) واتہ لہ سہر رييموني و رييازي ئيمہ نيہ.

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "زَيَّنُوا
الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ". {رواه أحمد وأبو داود وابن ماجه والدارمي وصححه الألباني} ١.

واته: له بهرائي كوري عازبه وہ (رضي الله عنه) دهلييت: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه)
فہرموويه تي: قورئان جوان بکہ نہ وہ و پيرازيننہ وہ بہ دہنگہ کانتان.

١ : صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب برقم (١٤٤٩) وغيره.

فەرموودهی سی و یهکهه: ستایش کردنی کهسیک نهگهر شایستهبیّت و نهگهری تووش بوون بهفیتتهی لی دووربیّت:

عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِأَبِي مُوسَى:

"لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ لِقِرَاءَتِكَ الْبَارِحَةَ، لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مِزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ"
." {رواه البخاري و مسلم} .

واته: له أبي بردهوه له (ابو موسی) هوه (ﷺ) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) به (أبو موسی) ی فەرموو: کاشکی ئەمشه و بت بینایه م که چۆن گویم بو خویندنه وه کهت شل کردبوو، بهراستی سازو ئاوازیکت له ساز و دهنگخوشیه کانی (داود) ت پیدراوه.

له گیرانه وهیه کی تر دا لای ابن حبان هاتوه که ئەبو موسا به پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهلیت: ئەگهر بمزانیبایه گویم لی دهگری ئەوا زیاتر دهنگم بوّت خوش ده کردوه.

وقد سألتُ شيخنا المحدث عبد الله السعد عن رواية ابن حبان فقال: " لا بأس بها "

لێدوان: پێشهوا ته بهرانی باسی ئهوه دهکات که عومهری کوری خهتتاب (ﷺ)

به ئه بوموسای وتوه: پهروهردگارمان بێرخهروه, ئه بو موسایش قورئانی بو
خویندوون و دهنگی بۆیان خوش کردۆتهوه, و پێشهوا عومهریش ووتویهتی: ئهوهی
دهتوانی قورئان خوش بخوینێتهوه وهکو ئه بوموسا با بێخوینێتهوه. {و کذا رواه ابن حبان
بلفظ آخر}.

بهشی شه شه م

ئه و فەرموودانهی هاتوون سه بارهت به ئیخلاص و پالفته کردنی کارو کرده وه کان ته نها بو خوا

فەرموودهی سی و دووهم: ئه وهی له قورئان خویندنه کهی نیه تی ریایی و

پیش چاوی بیّت:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ قَالَ، سَمِعْتُ رَسُولَ (ﷺ) يَقُولُ: " إِنَّ
أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ .... وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ، وَقَرَأَ
الْقُرْآنَ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعَمُهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ
وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ،
وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى
أُلْقِيَ فِي النَّارِ ". {رواهُ مسلم} وغيره وهذا جزء من الحديث .

واته: له أبو هريره (رضي الله عنه) ده لیت: بیستم له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) که
فەرموویه تی: یه که مین که سی داد گایی ده کریت له رۆژی دوایدا پیاویکه .... فییری
زانست بووه و خه لکیشی فیڕ کردووه و قورئانی خویندووه، ئه ویش ده هیئریت و باسی

ناز و نیعمەتی خۆیی بۆ دەکات و پێی دەناسینی ئەویش دانی پێدا دەنیت،
 دەفەرمویت: دەی باشه چیت تێدا کردووه؟ ئەویش دەلی: فیڕی زانست بووم و
 خەلکیشم فیڕکردووه و لەبەر خاتری تۆیش قورئانم خویندووه، دەفەرمویت: درۆت
 کرد بەلکو بۆ ئەوه فیڕی بویت تا پیت بلین زانایه، قورئانیشت خویندووه تا پیت
 بلین قورئان خوینە ئەوهیشت ﴿لەدونیادا﴾ پێ و تراوه. پاشان فەرمانی پێ دەکریت
 کیش دەکریت دەمه و ڕوو هەتا فێر دەدریتە ناو ئاگرەوه.

لێدوان: لەم فەرموودهیهدا ئەوهی لێی دەفامری ئەوهیه که هانی موسلمانان
 دەدات کاروکردهوهکانیان بهتهنها بۆ خوا بکهن و نیهتیان ساغ بکه نهوه بۆ خوا،
 لهراستیدا کهسانیکم بینیه که وازیان له لهبه رکردنی قورئان هیناوه کاتیك ئەم
 فەرموودهیهیان خویندۆتهوه یان بیستویانه، بۆیه پیویسته ئەم فەرموودهیه نهبیته
 ڕیگر و کۆسپ لهوازهینان له لهبه رکرنی قورئان بهلکو لهسه ریهتی نیهتی خۆی پاک
 و پالافته بکاتهوه و خۆی ئاماده ساز بکات بۆ ئەو کاره، چونکه بهندهی چاکه کار
 ئەوهیه که نیهتی ڕیک و راست دهکاتهوه و داواش له خوا دهکات که سه رکه وتووێ
 بکات بۆ ئەو کاره چونکه خوا کهس بێ ئومید ناکات که داوای لێ بکریت، وه هەر
 خوا جیگای ڕاز و نیازمانه.

فەرموودهی سی و سی یه م: قورئان به لگهیه بۆت یان به لگهیه به سه رته وه:

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):

" وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ. كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايِعُ نَفْسِهِ: فَمُعْتِقُهَا أَوْ

مُؤَبِّقُهَا ". {رواهُ مسلم وغيره}

(ابو مالک الاشعري) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: قورئان

به لگهیه بۆت یان به لگهیه له سه رت، خه لکی هه موویان به یانیان زوو ده پۆن خو یان

ده فروشن، به وهش یان خو ی رزگار ده کات، یان خو ی تیاده بات. ﴿واته: یان خو ی به خوا

ده فروشی و فه رمانه کانی جی به جی ده کات و خو ی رزگار ده کات، یان خو ی به شه یتان

ده فروشی و فه رمانه کانی جی به جی ده کات و خو ی تیاده بات﴾.

بہشی جہوتہم

ئہو فہرموودانہی ہاتوون سہبارت بہ فہزلی ہہندیک لہ سورہتہکان

فہرموودہی سی و چوارہم: فہزلی سورہتی فاتیحہ:

عَنْ أَبِي سَعِيدِ بْنِ الْمَعْلَى (رضي الله عنه)، قَالَ: كُنْتُ أُصَلِّي، فَدَعَانِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ أُجِبْهُ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ أُصَلِّي، قَالَ: " أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ: اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ؟ "، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أَعْلَمُكَ أَعْظَمَ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ»، فَأَخَذَ بِيَدِي، فَلَمَّا أَرَدْنَا أَنْ نَخْرُجَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ قُلْتَ: «لَأَعْلَمَنَّكَ أَعْظَمَ سُورَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ» قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ». {رواه البخاري}.

واتہ: لہ ئہبی سعیدی موعہلاوہ دلئت: نویژم دہکرد، پیغہمبہری خوا ﷺ بانگی کردم و وہلام نہدایہوہ، منیش وتم: ئہی پیغہمبہری خوا نویژم دہکرد، ئہویش فہرمووی: ئایا خوی گہورہ نہیفہرموودہ: ﴿ئہی ئہو کہسانہی باوہرتان ہیئاوہ وہلامی خواو پیغہمبہر بدہنہوہ کاتیئک بانگتان دہکەن﴾؟، پاشان فہرمووی: ئایا مہزترین سورہت پی نہلیم پیش ئہوہی لہ مزگہوت بجیتہ دہرہوہ؟ دہستی گرتم، و

کاتیك و یستمان بچینه دهرهوه، و وتم: ئەي پیغه مبهری خوا تۆ وت، مهزنتین سورهت پی ده لیم، ئەویش فەرمووی: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، بریتیه لهو ههوت ئایه تهی که زۆر دووباره ده بیتهوه (له نوێژه کاندای) و ئەو قورئانهی گه وره یه ی که پیم دراوه.

لیدوان: سورهتی فاتیهه پایه یه که له پایه کانی نوێژ وه کو چون له پیغه مبهری خواوه ﷺ هاتوه، وه نوێژ دروست نیه به بی خویندنی ئەو سوره ته، بۆیه پیویسته له سه ر موسلمان که خویندنه وه که ی راست و دروست بکاته وه بۆ خویندنی سوره تی فاتیهه له سه ر دهستی مامۆستایه کی مۆلّهت پیدراو له قورئاندا به بی زۆر رۆچوون و سه رله خۆتی کدان، وه ئەي برای به رپێزم هیچ رێگریه ک نیه له وه ی که بۆ ماوه ی ههفته یه ک یان مانگی ک سه رقال بیت به راستکردنه وه ی خویندنه وه ی سوره تی فاتیهه، ته نانهت پێشهوا ابن عثیمین (رحمه الله) ده لیت: ئەگه ر کهس نه بوو فاتیهه ی فی ربکات مه گه ر به پاره نه بیّت وه کو چون ئەگه ر ئاوی ده ست نه کهوت بۆ ده ستنوێژ مه گه ر به پاره نه بیّت ئەوا دروسته پاره بدات بۆ فی ربوونی. ((الاختيارات علی الممتع)).

فەرموودهی سی و پینجهم: فەزلی سورهتی (البقرة و آل عمران):

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: " اقْرَءُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ. اقْرَءُوا الزَّهْرَ الْوَيْنَ: الْبَقَرَةَ وَسُورَةَ آلِ عِمْرَانَ، فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَّاتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ، تُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا. اقْرَءُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ، فَإِنَّ أَخَذَهَا بَرَكَةٌ وَتَرَكَهَا حَسْرَةٌ، وَلَا تَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ ". {رواهُ مسلم}.

(أبو أمامه الباهلي) (رضي الله عنه) دهلی: گویم له پیغه مبهری خوا بووه (ﷺ) فەرموویهتی: ((قورئان بخوینن، چونکه له رۆژی قیامهتدا دیت و تکا دهکات بو خاوه نه کانی ههردوو گول رهنه که بخوینن: (البقرة) و سورهتی (آل عمران) چونکه ئەم دووانه له رۆژی قیامهتدا وهك دوو پهله هه ور، یا وهك دوو سیبهر، یا وهك دوو پۆل له بالنده که بالیان رهپ کردوو (له ئاسمانا) دین بهرگری له خاوه نه کانیان دهکهن. سورهتی (البقرة) بخوینن چونکه خویندنی پیت و بهرکه تهو، وازلیهینانی مایه ی په شیمانی و خهفته، کهسانی بیوره که مته رخه م پیتی ناویرن و ناتوانن.

لیدوان: ووشه ی (البطله) که له فەرمووده که دا هاتوو واته ساحر و جادوو گهران.

فہرموودہی سی و شہ شہم: فہزلی سورہتی (الکھف):

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ:

" مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ [فتنة]

الدجال ". {رواه مسلم وأبو داود}.

وفي رواية: " مَنْ حَفِظَ مِنْ خَوَاتِيمِ سُورَةِ الْكَهْفِ ". وفي رواية: " مِنْ آخِرِ

الْكَهْفِ ".

(أبو الدرداء) (رضی اللہ عنہ) دہلی: پیغہمبہری خوا (رضی اللہ عنہ) فہرموویہتی: ((ہرکس دہ

تایہت لہسہرہتای سورہتی (الکھف) لہبہر بکات لہ زیان وفیتنہی (دہجال)

دہپاریزیت)). لہریوایہتی کدا ((لہ کوٹایہکانی سورہتی الکھف)).

لہریوایہتی کدا: ((کوٹایہ سورہتی (الکھف)).

عَنِ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْكِلَابِيِّ (رضي الله عنه) فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ، يَقُولُ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّجَالَ: قَالَ: "فَمَنْ رَأَاهُ مِنْكُمْ، فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ". {رواه ابن ماجه وصححه الألباني} ١.

واتە: لە نەواسی کورپی سەمعانی کیلابییه وه دەلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) دەر بارەى دەجال فەرموویەتی: هەركەس لە ئیوه دەجالی بینی با سەرەتای سورەتى (الكهف) ی بە سەردا بخوینیت.

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه)، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ " {رواه البيهقي و حسنه الألباني وأشيخنا عبد الله السعد} ٢.

واتە: لە ئەبى سەیدی خودرییه وه دەلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: هەركەسیك لە رۆژی هەینییدا سورەتى (الكهف) بخوینیت ئەوا نوریكى بۆ رۆشنا دەبیته وه بۆی هەیه لە نیوان ئەو دوو هەینییه دا.

١ : صححه الألباني في " تخريج فضائل الشام برقم (٢٥)، و الصحيحة برقم (١٧٨٠).

٢ : حسنه الألباني في مشكاة المصابيح برقم (٦٧/٢١٧٥).

لیدوان:

کاتی خویندنی سورہتی (الکھف) له دواى بانگى به یانیه وه دهست پی دهکات هه تا بانگى مه غریب نه وه رۆژى شهرعیه بو موسلمانان.

فہرموودہی سی و حەوتەم: فەزلێ سورەتی (المَلِك):

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: " إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثَلَاثُونَ آيَةً، شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ: {تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ} . {رواهُ أحمد وأهل السنن وأقال الترمذي حديث حسن أو حسنه الألباني} ^١.

واته: له أبو هريره وه (رضي الله عنه) دهلييت: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فہرموويہ تی: سورہتيك هه يه له قورٹاندا, كه سی تايه ته, شه فاعدت بو خاوه نه كهی دهکات هه تا خوا ليی خوش دهبيت, نه ويش {تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ} .

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رضي الله عنه - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " سُورَةُ تَبَارَكَ أَهِيَ الْمُنِيعَةُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ " . {صححه الألباني في صحيح الجامع}.

^١ : حسنه الألباني في مشكاة المصابيح: برقم (٤٥/٢١٥٣) .

واته: له عبدالله ی کورپی مسعودهوه (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ)
فہرموویہ تی: سورہ تی (تبارک)، تهو سورہ ته یه که ریگره له سزای ناو گوړ.

فہرموودہی سی و هه شتم: فہزئی سورہ تی (قل هو الله احد) و (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس):

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه)، أَنَّ رَجُلًا سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
يُرَدِّدُهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، وَكَانَ
الرَّجُلُ يَتَقَالَّهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا
لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ ". { رواه البخاري وأبو داود وأحمد وغيرهم }

واته: له أبو سعیدی خودریه وه (ﷺ) ده لیت: پیاوئک گوئی له پیاوئک بوو له ناو
نویژدا سورہ تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی دووباره ده کرده وه، جا کاتیک روژ بوویه وه تهو ی
بو پیغه مبهری خوا (ﷺ) باس کرد، وه کو بلئی پیاوه که تهو دووباره کردنه وه یه ی بو
تهو ته نهها سورہ ته به که م ده زانی، تهو وه بوو پیغه مبهری خوا (ﷺ) فہرمووی: سویند
بهو خوا یه ی که گیانی منی به ده سته تهو سورہ ته به رانبه ره به سی یه کی قورٹان.

۱: برقم: (۳۶۴۳) وصححه أيضاً في الصحيحة برقم: (۱۱۴۰).

واته ئە گەر قورئان بکەیت بە سێ بەشەوه ئەو سورەتە بەرانبەرە بەیەک بەش لەو سێ بەشە لە رووی مانا و پاداشتەوه.

عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) :

" أَنْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ " . { رواه البخاري وأبو داود وغيرهما } .

واته: دایکە عایشە دەلیت: پیغمبەری خوا (ﷺ) هەموو شەویەک کە دەچووە سەر جیگا بو خەوتن، هەردوو دەستی کۆ دەکردهو پاشان فووی پێیاندا دەکرد و ئەم سورەتانەى دەخویند: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، پاشان هەردوو دەستی دەهینا بەسەر جەستەیدا ئەوەندەى بیتوانیایە، لەسەریهوه دەستی پێدەکرد و دەم وچاوی و بەشی پێشەوهی جەستەى، ئەم کردارەى سێ جار دووبارە دەکردهوه.^١

^١ : زانای پایه‌به‌رز ابن عثیمین (رحمه الله) له ڕافەى ئەم فەرمووده‌یه‌دا له صحیح بخاریدا دەلیت: ڕووکەشی فەرمووده‌کە به‌و شیوه‌یه‌یه‌ کە ئەو سێ سورەتەى دەخویند پێکەوه ئینجا فووی

فہرموودہی سی و نوویہم: فہزلی (آیۃ الکرسی):

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:

وَكَلَّنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحِفْظِ زَكَاةِ رَمَضَانَ، فَأَتَانِي آتٍ فَجَعَلَ يَخْتُمُ مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ، فَقُلْتُ: لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَصَّ الْحَدِيثَ بِطَوْلِهِ إِلَى أَنْ قَالَ لَهُ الشَّيْطَانُ فِي الثَّلَاثَةِ: دَعْنِي أُعَلِّمَكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا، قُلْتُ: مَا هُنَّ؟ قَالَ: إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ، فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ: فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ، فَخَلِّتُ سَبِيلَهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، زَعَمَ أَنَّهُ يُعَلِّمُنِي كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهَا، فَخَلِّتُ سَبِيلَهُ، قَالَ: «مَا هِيَ»، قَالَ: قَالَ لِي: إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ أَوَّلِهَا حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: ٢٥٥]، وَقَالَ لِي: لَنْ

بہدستہکانیدا دہکرد و دہیہینا بہجہستہیدار، پاشان تہم کردارہی دووبارہ دہکردوہ بہہمان شیوہ، پاشان سیّ بارہی دہکردوہ بہ ہمان شیوہ. واتہ : فوو پیاکردنہکہ لہ دواى خویندنہکہ بووہ. واللہ اعلم.

يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبَكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ - وَكَانُوا أَحْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ - فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَّا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ، تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطِبُ مُنْذُ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ»، قَالَ: لَا، قَالَ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ»". { رواه البخاري }.

له ئەبو هورەیره (رضی اللہ عنہ) دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ منی کردە چاودیاری پاراستنی زەکاتی رەمەزان، ئەوەبوو ئەو ماوێیەدا کە سێک هات بە دەستی خواردنی دەبرد (بەدزییەو) منیش گرتم و پێم ووت: دەتەم بۆ لای پیغمبەری خوا ﷺ پاشان چیرۆکە کە بە درێژی دەگێڕێتەو هەتا دەگاتە ئەو کاتە کە بۆ جاری سێیەم دێتەو ئەمیش دەستبەسەری دەکات و ئەویش پێی دەلیت: ئازادم بکە بە لێن بیت کۆمەڵە ووشە یەکەت پێی بلێم خۆی گەورە بەهۆی ئەو وشانەو سوودت پێی بگەیهنیت، منیش وۆتم ئەو وشانە چین؟ ئەویش ووتی: ئەگەر رویشیتە سەر جیگا ئایەتی کورسی بخوینە، چونکە بەردەوام پارێزگاریکت بەسەرەوێیە لەلایەن خواوە، و هەتا روژیش دەکەیتەو شەیتان نزیکت ناکەوێتەو، منیش بەرەلام کرد، کە روژبوویەو پیغمبەری خوا ﷺ پێی وۆتم: ئەسیرەکت چی کرد شەوی رابردوو؟ وۆتم: ئەو پیغمبەری خوا لافی ئەوێ لێ دەدا کە کۆمەڵێک ووشەم پێی دەلیت بەهۆیانەو خوا سوودم پێی دەگەیهنیت، منیش بەرەلام کرد، پیغمبەری فەرمووی:

ئەو وشانە چی بوون؟ منیش ووتم: پێی ووتم ئەگەر روشتیتە سەر جیگای خەوتن
 ئایەتی کورسی بخوینە هەتا کۆتایی ئایەتەکە، و پێیشی ووتم: بەردەوام
 پارێزگاریکت بەسەرەوهیە لەلایەن خواوە، و هەتا روژیش دەکەیتەوه شەیتان نزیکت
 ناکەوێتەوه،

(وە هاوێلان سوورترین کەس بوون بۆ فێربوون و ئەنجام دانی خێر و چاکە) ئێتر
 پێغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: راست دەکات هەرچەندە خۆی درۆزنە، ئەو
 ئەبوهوهریە دەزانی قسەت لەگەڵ کێدا دەکرد لەماوەی ئەم سی شەهەدا؟ ووتم:
 نەخێر، فەرمووی: ئەو شەیتان بوو.

فەرموودهی چلەم: فەزلی دوو ئایەتی کۆتایی سورەتی (البقرة):

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: " الْاِيتَانِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ " . { متفق عليه }.

واتە: لە ئەبى مسعودى بەدریەوه دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: دوو
 ئایەتی کۆتایی سورەتی بەقەرە ئەوەی بیاخوینیت لە شەودا بەسیهەتی.

لێدوان: بەسیهەتی، واتە لە شەڕ و خراپە دەپاریزن و شتی ناخۆش و زیانبەخشی
 لێ دوور دەخەنەوه.

ناوه پۆک

- ١ ..... پێشهکی نووسەر
- ٤ ..... چۆنیتی له بهرکردنی فەرمووده
- ٦ ..... دهستیکی کتیب
- بهشی یه کهم: ئەو فەرموودانهی هاتوون سه بارهت به فەزلی
- ٨ ..... خویندنه وهی قورئان
- ٨ ..... فەرموودهی یه کهم: فەزلی خویندنه وهو شیکردنه وهی قورئان:
- ٩ ..... فەرموودهی دووهم: خویندنه وهی یه کهم پیت له قورئان به رانبه ره به ده چاکه
- فەرموودهی سییه م: شه فاعهت کردنی قورئان بو خاوه نه کهی له رۆژی دوا ییدا
- ١٠ .....
- ١١ ..... فەرموودهی چوارهم: نموونهی قورئان خوینی بروادار و دوورو:
- فەرموودهی پینجه م: پاداشتی ئەو که سهی قورئان به رهوانی ده خوینیت و
- ١٢ ..... ئەوهشی زمانی ته ته له دهکات:
- ١٣ ..... فەرموودهی شه شه م: فەزلی خویندنی قورئان له نویژدا:

۱۴ فەرموودهی چهوتهم: فەزڵی ئەوانەى كردهوه به قورئان دهكهن: .....

۱۶ فەرموودهی ههشتم: فەزڵی خویندنی سورهتی (البقره) له مائدا: ...

فەرموودهی نۆیهه: فەزڵی ئەو كه سهی به ئاشكرا یان به نهینى قورئان

دهخوینیت: .....

۱۸ فەرموودهی دهیهه: چهزكردن له گۆیگرتن له قورئان: .....

۱۹ بهشی دووهم: ئاداب و ئەهكاههكانى قورئان .....

۱۹ فەرموودهی یازدهیهه: چهسوودی پى بردنى خه ئكى بو ئەهلى قورئان: .....

فەرموودهی دوازهیهه: چۆنیتى قورئان خویندنی پیغه مبهرى خوا ﷺ:

۲۰ .....

۲۱ فەرموودهی سیازدهیهه: ئەو ماوهیهى كه قورئانى تیدا خه تم دهكریت:

فەرموودهی چواردیهه: سووننهت وایه ئەو كه سهی دهگات به نایهتی سهجده

سوژده ببات: .....

فەرموودهی پازدهیهه: نادروستیتى دهنگ بهرزكردنهوهی قورئان خوین

ئەگەر دهووبهرى ئازاردهدا: .....

۲۴ فەرموودهی شازدهیهه: رهوش و ئاكارى پیغه مبهرى ﷺ: .....

فەرموودهی هه قدهیهه: دروستییتی خویندنی قورئان به سواری ئاژەڵهوه و
به ناوازهوه: ٢٦

فەرموودهی هه ژدهیهه: نادروستییتی سه فەرکردن به قورئانهوه بو خاکی
بیباوهپان و دوژمنان نه گهر ترسی نهوه هه بوو بکهوئته دهستیان: ٢٧

فەرموودهی نه وژدهیهه: نهو کهسه چی بکات که قورئانی لی تیکه ل ده بییت
له بهر توندی وه نه وز: ٢٨

فەرموودهی بیستهه: ووتهی نهو که سهی قورئانی به سهردا ده خوینریت بو
قورئان خوین که پیی بلی: به سه: ٢٩

به شی سییهه: نهو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به فەزلی
له بهرکردنی قورئان و پاداشتی خاوه نه کانیان ٣٠

فەرموودهی بیست و یه کهه: نهوهی قورئان فیرده بییت و خه لکی تریش فییر
دهکات له باشترینی نهه ئوممه ته و چاکترینییتی: ٣٠

فەرموودهی بیست و دووهه: بهرزی پله و پایهی نههلی قورئان نهه گهرچی کویلهش
بن: ٣١

فەرموودهی بیست و سی یهه: نههلی قورئان نههلی تاییه تی خوی گه ورنه: ٣٢

فەرموودهی بیست و چوارەم: فەزلی خاوەن قورئان کاتیکی دەرپواتە

٣٣ ..... بهههشتهوه:

فەرموودهی بیست و پینجەم: فەزلی ئەو کە سهی قورئانی له بهره و ئەو

٣٣ ..... پاداشته گه ورهیهی که ههیهتی:

فەرموودهی بیست و شه شه م: ریز و شکوی ئە هلی قورئان و دوور که و تنه وه له

٣٦ ..... نه زیهت و نازاردانیان:

به شی چوارەم: ئەو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به

پیدا چوونه وهی له به کردنی قورئان و وابهسته بوون پییه وه

٣٧ .....

فەرموودهی بیست و هه وه ته م: وابهسته بوون به قورئانه وه

٣٧ ..... وه بیر خوخته وهی:

فەرموودهی بیست و هه شته م: په یوه ست بوون به قورئانه وه به شه و روژ نه گه رنا

٣٨ ..... بیرده چیتته وه:

فەرموودهی بیست و نو یه م: کاتیکی ئایه تیکی یان سوره تیکی بیرده چیتته وه

٤٠ ..... چی ده ئییت:

بهشی پینجهم: ئەو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به

ریگه‌دان: به ده‌نگۆشکردن له‌کاتی خویندنی قورئاندا ٤١

فەرموودهی سی یه‌م: جوانکردن و خوشکردنه‌وهی ده‌نگ له‌کاتی قورئان

خویندندا به‌گویره‌ی توانا: ٤١

فەرموودهی سی و یه‌که‌م: ستایش کردنی که‌سیک نه‌گه‌ر شایسته‌بی‌ت و نه‌گه‌ری

تووش بوون به‌فیتنه‌ی ئی دووربی‌ت: ٤٣

بهشی شه‌شه‌م: ئەو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به

ئخلاص و پالفته‌کردنی کاروکرده‌وه‌کان ته‌نها بو خوا ٤٥

فەرموودهی سی و دووهم: ئەوه‌ی له‌ قورئان خویندنه‌که‌ی نیه‌تی ریایی و پیش

چاوی بی‌ت: ٤٥

فەرموودهی سی و سی یه‌م: قورئان به‌لگه‌یه‌ بو‌ت یان به‌لگه‌یه‌ به‌سه‌رته‌وه: ٤٧

بهشی چه‌وته‌م: ئەو فەرموودانهی هاتوون سهبارت به

فه‌زلی هه‌ندیک له‌ سوره‌ته‌کان ٤٨

فەرموودهی سی و چوارهم: فه‌زلی سوره‌تی فاتحه: ٤٨

فەرموودهی سی و پینجهم: فه‌زلی سوره‌تی (البقرة و آل عمران): ٥٠

- فەرموودهی سی و شه شهەم: فەزڵی سورهتی (الکھف) : ۵۱
- فەرموودهی سی و حەوتەم: فەزڵی سورهتی (الملک) : ۵۳
- فەرموودهی سی و هەشتەم: فەزڵی سورهتی (قل هو الله احد) و (قل أعوذ برب
الضلق) و (قل أعوذ برب الناس) : ۵۴
- فەرموودهی سی و نوێهەم: فەزڵی (آية الكرسي) : ۵۶
- فەرموودهی چلەم: فەزڵی دوو ئایەتی کۆتایی سورهتی (البقرة) : ۵۸